

európai viszonylatban is nagy értéke és nyeresége volna a magyar kultúrának.

Nem volt könnyű feladat ilyen befejezett stílusművészetet, mint amilyen R. Rollandé, magyar fordításban visszaadni. Benedek Marcell simán gördülő nyelvezete hűséges követője a francia eredetinek. *Prahács Margit.*

Blaskó Mária: Királyi sarj. Elbeszélés Szent József korából. A Szent István-Társulat kiadása. A szerző Szent Józsefnek életét dolgozza fel regény alakjában. Mielőtt a tárgyhoz fogna, bemutatja azt a jelenetet, midőn az Úr megigéri Dávid királynak, hogy az ő törzséből fog származni a Messiás. Megrajzolja a zsidó nép állapotát abban a korban, amelyben Szent József élt.

Az elbeszélés elején Szent József még mint kis gyermek szerepel, egy szegény ácsmester fia, akinek egész életére elhatározó mozzanat lesz, midőn atyjától megtudja, hogy a Messiás családjából való. Leírja József egyszerű életét egészen haláláig, mindenütt élénk színekkel festve ki a háttérét: az akkori zsidóság életét. Majd Jeruzsálem pusztulását festi és csak ezen a pusztuláson keresztül láttatja a Golgotha hegyén végbement nagy eseményt.

Előadása eleven, szemléltető, kár, hogy kissé patétikus. *V. P.*

Komáromi János: Az őrsdiák. Regény. (Genius-kiadás.) Mudrony Sándor, vidéki maturus-diák, kevés pénzzel és sok reménnyel vág neki a fővárosi életnek: mindenáron írót akar lenni. Budapesten azonnal otthont talál a «Bocskai István Kör»-ben, beiratkozik a jogra, de szilárd elhatározása, hogy mielőbb hátat fordít az egyetemnek. Kezdetben mint jó gyorsíró tesz szert egy kis pénzmagra, lassanként vérmezeibb reményekre is feljogosítják a körülmények, míg végre, alig húszesztendősen fejjel, munkatársa lesz egy nacionalista lapnak. Itt ugyan sokáig nem közlik a novelláit, s közben a Petőfi-Társaság pályázatán is kudarcot vall egy «remekbékészült» verssel, de egy másik, szerényebb igényű lap már a tárcarovatban hozza egymásután két írását s ezzel meg is indul a karrier. Amíg a vidéki síheder az első nagy sikerig eljut (erről kevés szó esik a regényben), sok gyermeki hevületen kell átésnie, egész sereg humorkás él-

ményen, ami a Bocskai István Körben és vidékén, a diákélet televénytalajában bőségesen kijut minden ízig-vérig naiv és nagyálmú, kiforratlan diákembernek. Ha pontosan el akarnám mondani ennek a regénynek tartalmát, oldalakon sem lennék vele kész. Epizód epizódhoz sorakozva nőtt regénynyé, csupa egész, adomakerekségű mozzanat pillanatképei villognak-sötétlenek előttünk a humorral vegyes komikum színes felhőjében. Maga a regény témája is kedvez az adomázó hangnak, mely Komáromi új regényében uralkodó. Voltaképp nincsen is főalakja, maga Mudrony Sándor sem az. De van néhány pompásan megvázolt mellékfigurája, akik valamennyien az élet mulandóságát és e mulandóság könyörtelen változatlanságát illusztrálják. Hogy csak a legérdekesebbeket említsen, itt van mindjárt Drabant Péter, ez a mihaszna gigerli. A nyári vakációban végigkoldulja tehetősebb rokonait, ismerőseit s bosszantó eleganciával veszi be magát a Bocskai István Körbe. Ott mindenkit fitymál, még az elnököt is, aki elnéző jótevője a kör többi tagjával egyetemben, míg aztán lassan-lassan megkezdődik sajnálatos hanyatlása, mely pontosan szeptemberig, az új felruházkodásig tart. A szeptemberi gyöngynapok után olcsóbb ruhaneműért váltja be fényes ruháit, mert pénze elfogyott, nemsokára már durva lábtokercsekben kezdi szóra méltatni nemrég még levegőnek tekintett kollegáit s hamarosan utolsó rend ruháján is túlad. Ezzel megkezdődik medvesorsa, a téli alvás és koplalás. *Komáromi*, aki regényeiben szereti az eposzi szerkezetet alkalmazni, igen kedveli az állandó jelzőket, visszavisszatérő mondatokat is, melyekből egyes alakjainak komikuma kitelik. Drabant Péter szájából pl. többször halljuk — insége napjaiban — ezt a felkiáltást: Na, mi lesz már? Ami azt jelenti, hogy ágyban ruhátlankodó barátunkra immár az éhhalál leselkedik s a Bocskai István Kör mélyen tisztelt lakóinak lelken fog száradni, ha e nagyreményű ifjú kellő élelem hiányában el találna költözni az árnyékvilágból. A másik nagyszerű figura Bakura Dániel, az «őrsdiák», ki refrénszerűen foglalja keretbe a regényt. Ő az első fecske az édesbús pesti diákélet tavaszából: a fővárosba induló Mudrony Sándor már a vonat harmadosztályos fülkéjében találkozik vele